

СЕСІЯ РОЗПОЧАЛАСЯ!

НАШІ ЗАВДАННЯ

ЛІТНЯ сесія ювілейного навчального року розпочалась.

Наказом ректора університету визначені заходи для того, щоб сесія на відділеннях денного, вечірнього та заочного навчання пройшла чітко і організовано. Визначено строки складання заліків та іспитів на всіх факультетах. Дано конкретні вказівки деканатам, кафедрам та бібліотекам щодо проведення сесії.

Деканати загальнонаукових факультетів в Одесі та Миколаєві також повністю готові до проведення літньої екзаменаційної сесії.

Таким чином, студентам університету з боку ректорату та деканатів створено всі умови, щоб добре скласти заліки та іспити. Треба, щоб відмінні оцінки під час екзаменів стали пода- рунком наших студентів університету в ювілейний рік.

Сьогодні кожен студент нашого учбового закладу повинен чітко собі уяснити ту високу відповідальність, яку накладає на нього скла- дання перевідних іспитів та заліків.

Комітет комсомолу визначив коло завдань для факультетських комсомольських бюро щодо чіткої і оперативної допомоги деканатам та кафедрам в проведенні заліків та іспитів. Так, по факуль- тетах були проведені рейди академсекторів, виві- шені графіки складання заліків та екзаменів. Випускаються академлистки. В комітет комсомолу регулярно надходить інформація про хід та підсум- ки складених іспитів та заліків.

Під час сесії учебні частині та деканатам треба планувати свою роботу так, щоб забезпечити її ритмічний хід.

Деканати повинні звернути увагу викладачів та лаборантів на те, щоб екзаменатори проводили за- ліки та іспити згідно з днями та годинами, що вказані в розкладах, правильно вели документацію.

Особливу увагу деканати та кафедри повинні звернути на наші випускні курси. На деяких фа- культетах вже проходять захисти дипломних робіт і починаються державні іспити. Випускники добре підготувались до цього відповідального моменту в своєму житті. Деканатам разом з кафедрами треба зараз проводити свою роботу так, щоб і ювілейний випуск дав висококваліфікованих фахівців для на- шої науки, культури і народного господарства.

Партійні бюро факультетів мають контролювати хід і проведення заліків та іспитів.

Більш дійову допомогу кафедри та деканати повинні надавати нашому загальнонауковому фа- культету в місті Миколаєві. Треба більш чітко і оперативно вирішувати питання щодо командування до Миколаєва професорів, доцентів та викла- даців для проведення на загальнонауковому фа- культеті екзаменаційної сесії та вступних іспитів.

Питання організації і проведення літньої сесії, що стоять зараз в центрі уваги університету, не по- винні перешкоджати планам по організації набору на новий навчальний рік. Деканатам, партійним та профспілковим організаціям треба вже зараз розробити заходи, що забезпечуть факультетам добрий набір на новий навчальний рік.

Сесія йде! І тільки мобілізація всіх наших сил даст можливість на високому рівні провести цей самий відповідальний етап ювілейного навчального року.

Всі сили й уміння — на відмінне складання літньої екзаменаційної сесії!

ЗАХИСТ ВІДБУВСЯ

На засіданні об'єднаної Вче- ної Ради механіко-матема- тичного та фізичного факультетів ОДУ старший викладач ка- федри математичного аналізу Марія Миколаївна Кривцова захистила кандидатську дисер- тацію на тему: «Інтегральне по-

дання рішень деякого класу диференціальних рівнянь».

Вчену ступінь їй був прису- джений одноголосно. Свою ди- сертацію Марія Миколаївна ви- конувала під керівництвом про- фесора М. І. Гаврилова.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXXI

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового Червоного Прапора
державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 18 (828).

9 червня 1965 р.

Ціна 2 коп.

ДОСТОЙНО ЗАВЕРШИМО ЮВІЛЕЙНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ РІК

В ШКОЛИ, ЗАВОДИ, ІНСТИТУТИ

БОГО дня старшокурсники хі- мічного факультету чекали з нетрпінням. Ще б: розподіл на роботу. Куди ж пойдуть працюва- ти випускники ювілейного для уні- верситету року?

Студенти п'ятого курсу часто в цей день проходили поза дошку оголошень деканату. Нарешті, на ній з'явився список місць, які обговорювались; висловлювались передбачення. Кожний, хто щось знов, авторитетним голосом роз- повідав про переваги, наприклад, Підмосков'я чи Мурманська. Розгорілася суперечка.

...І ось розподіл на роботу. Пер- шими перед комісією стали май- бутні педагоги. Їх чекають школи Одеської, Вінницької та інших об- ластей України.

Байдою рушили за призначен- нями майбутні виробничі. І тих з них, хто виходив з конференц-за- лу, зустрічали запитання: куди? В. Дуденко, М. Чернишова, С. Пере- дерееva, Н. Лаунова, В. Фомін, Т. Саврасова, Ж. Шестопалова, А. Сосунов, М. Луцкер — йдуть працювати в різні науково-дослідні інститути, інші — на виробництво.

Розподіл на роботу позаду. Хі- міків чекають школи й заводи, тех- нікуми, науково-дослідні інститути.

Е. ГРИГОРОВИЧ,
студентка V курсу хімічного
факультету.

ГАРЯЧА ПОРА

Настала гаряча пора — сесія. Географи зустріли її, як кажуть, у всеозброєнні. Поки незадо- вільних оцінок немає.

Успішно складають екзамени й заліки на III курсі. Лише дві студентки Г. Алієва і Л. Латишко одержали по дві «трійки». Всі ж інші докторанти склали екзамени на «добре» й «відмінно».

Добре йде сесія і на IV курсі. Правда, тут більше «трійок», але зрівнів немає. Студенти цього курсу зі спокійною душою пойдуть на переддипломну практику.

Г. ХОРУЖЕНКО.

СЕСІЯ

Якомога краще скласти іспити, гідно завершити літню сесію — та- ке прагнення у студентки філоло- гічного факультету Ірини Баланов- ської.

НА ЗНІМКУ: студентка І. БА- ЛАНОВСЬКА.

НА РІЗНИХ МОВАХ

ФАКУЛЬТЕТ іноземних мов.

В урочистій обстановці по- чинається захист дипломних робіт випускниками факультету. Голова Державної екзаменаційної комісії член-кореспондент Академії Педагогічних наук професор І. В. Рохманов запросив до кафедри студента-дипломанта відділення фран- цузької мови т. Королика. З цього ж відділення дипломні роботи за- хищають п'ять студентів. Четверо з них одержують «відмінно», один — «задовільно».

Відділення німецької мови пред- ставлено 12 студентами-дипломан- тами, які захищають роботи доб- рою німецькою мовою.

Дипломанти відділення англійсь- кої мови т. т. Сегал та Новак представили до захисту комплексну тему з експериментальної фонетики, якою керувала доцент Т. Бров- ченко.

Добре враження залишилося у Державної комісії від виступів студен- тів-дипломантів.

Б. НИЖЕГОРОДОВ.

ПІСЛЯ ЗАЛІКІВ

НАСТАЛА перша екзаменаційно-залікова сесія в другому столітті існування нашого універ- ситету. Після ювілейних свят пришли робочі буд- ни. Успішне завершення цього ювілейного навчаль- ного року — наш священний обов'язок.

А як же склали студенти заліки?

Студенти IV курсу українського відділення фі- лологічного факультету складали мені залік із спецкурсу «Українська історична лексикологія». Група ця хороша, дисциплінована, лекцій ніхто не пропускав. І результати непогані. Особливо мені хотілося відзначати таких старанних студен- ток як Берлінська, Гуріна, Москальова і Ніко- лайченко.

Студенти III курсу українського відділу скла- дали мені спецкурс «Українська лексикографія». І вони склали залік непогано, але гірше, ніж студен- ти IV курсу. Серед кращих студентів треба

відзначити тт. Стрежиах, Христенко, Берестенка, Засмутли мене дещо таки хороши студенти як Деркач, Камінська і Осипова.

На IV курсі вечірнього відділу я приймав за- лік з історії української літературної мови. На цьому курсі — 20 студентів. Однак, на лекціях завжди були 8—10 студентів. Тільки 2 студенти з 32 годин були на лекціях 20 годин. Всі інші були від 16 до 4 годин. Таке нерегулярне відві- дування лекцій позначилося і на результатах. Сту- dentи, які погано відвідували лекції, до заліку не були допущені. Із 10 студентів, які складали залік, тільки двоє — т. Вознюк і Терземан — одержали позитивну оцінку. Взагалі IV курс ве- чірнього відділу, на мою думку, дуже слабко під- готовлені і доля його мене тривожить.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

ДВАДЦЯТИРІЧНІ

НЕЩОДАВНО ми святкували весну Великої Перемоги. Двадцять років тому над Берліном замайорів червоний прapor — вісник свободи. А потім в Трептов-парку, епілітий із бронзи, навікі залишився радянський Войн-визволитель з дитям на руках, врятованим від смерті.

До перемоги вів довгий, важкий шлях болісних втрат і святої відплати за сплюнковану землю, за злочинства гітлерівських варварів. І молодь, твої ровесники, у ратних боях боронила нашу Батьківщину. Їх геройчна смерть, їх подвиги стали піснями.

Ви народилися після війни.

Та відомін лихоліття пройшов і через ваші серця. У Світлани Титарчук тяжко хворіє батько: війна залишила на ньому свої сліди. Валія Шульга, Галина Дзядевич, Світлана Вербицька виростають без батьків...

Рік народження — 1945. Так схожі між собою короткі біографії: найголовніші події життя — вступ до комсомолу, потім — до університету. Ніхто з них подвигів ще не звершив, нічим не прославився. Це скромні, мрійливі дівчата, закохані в обрану професію.

Хто не знає на факультеті іноземних мов веселу, карооку дівчинку з косичками? Вона — член бюро факультету, сектор

преси. І її неспокій в тому, щоб «Студенческий огонек» став яскравішим, змістовнішим, а сатиричний «Фитиль» — неприміренним. У навчанні — відмінниця, в роботі з посмішкою — такою знають Світлану Титарчук.

Галина Дзядевич пам'ятає батьківський наказ — вчитися! Він помер після тривалої хвороби. Нелегко дается навчання. Та ця соромлива дівчина, наполеглива й сумлінна, подолає труднощі, стане хіміком. 9 травня — день її народження. Разом з галинами подругами я бажаю:

— Нехай збудеться твоя мрія, Галю. Щастя тобі в усьому.

Закінчивши одинадцятирічку з золотою медаллю, Світлана Вербицька вступила до нашого університету. Активну громадську роботу вона вдало поєднує з відмінним навчанням. Старанна, чуйна, доброзичлива Світлана користується повагою на факультеті. Ще школяркою дівчина захоплювалася англій-

ською мовою. Ось уже кілька років Світлана — активіст міського інтерклубу.

Наши читачі знають кореспонденції Світлани Шевченко. Їх автор вчиться на філологічному факультеті, мріє стати журналістом. Однокурсниця Світлани Валія Шульга хоче бути вчителькою. Аматор пісні, вона співає в факультетському ансамблі «Ленок».

Ровесниці Великої Перемоги, ваш сьогоднішній день завоюваній в жорсткій битві. Будьте ж достойні тих, хто не скончав свого життя за прийдешнє, бо у ваших діяннях і мрії ровесників, які загинули в боротьбі з фашизмом.

У цьому році кожній з вас сповнюється двадцять. Щаслива пора сподівань! Попереду — багато ясних доріг, пісенних весен, звершень. Мрії ваші неодмінно збудуться, бо живете ви в країні, де народ під керівництвом Комуністичної партії втілює в життя ідеї великого Леніна.

А. МИКІТЕНКО.

НАМ ПИШУТЬ

ВЕЛИКЕ СПАСИБІ

Я, Жекова Олександра Василівна, мати студента IV курсу історичного факультету Костянтина Жекова, 5 лютого цього року впала в глибокий лук.

У важкому стані мене доставили в хірургічну клініку.

Фізичні страждання посилювались моральними, бо мої сліні сини Костянтин і Юра, важко хворий чоловік залишились без моєї опіки й моєї обслуговування.

Костя поділився нашим горем з співкурсницями, й гарячі серця комсомолок Ніни Бєлінської, Оль-

ги Волинської, Люди Зінченко, Тамари Іванченко, Нілі Скрипник і Валі Чурпій зі всім запалом юності відгукнулись на наше горе.

Близько чотирьох місяців кожну суботу приходять до нас дівчата, прибирають квартиру, готовують обід, тобто, виконують всі мої обов'язки.

Важко висловити словами все глибоке визнання нашої сім'ї чуїним, сердечним, чудовим дівчатам. Велике спасибі і матерям, які виховали таких дочек.

О. ЖЕКОВА.

ЖДЕМО ВІДПОВІДІ

Дорога редакція!

Звертаємося до вас від імені всіх студентів, що мешкають на п'яту поверсі в гуртожитку № 4.

Ось вже понад рік ми живемо в цьому гуртожитку. І понад рік нам обіцяють, що ми будемо нормально забезпечуватися водою.

Але далі обіцянок діло не йде.

Цікаво, скільки нас будуть годувати обіцянками? Неваже проб-

лема подачі води на п'ятирівневому поверсі вагає багато часу? Чи може дехто керується пристріям «обіцяного три роки ждуть».

Нехай же дадуть відповідь ті, кому належно, коли ж приде вода на п'ятирівневому поверсі нашого гуртожитку.

Староста п'ятої поверху ГОРДІЄВ, студенти: ВОЛОДИВІЩУК, ШАРКО, АКЦЕРМАН.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Дійсно, перевіркою на місці встановлено, що вода на п'ятирівневому поверсі надходить рідко. Місця громадського користування закриті з перших днів функціонування гуртожитку. На п'ятирівневому поверсі живе 152 чоловіків, а якщо врахувати, що і на четвертому поверсі часті перебої в подачі води, то виходить, що половина студентів гуртожитку знаходиться в поганих побутових умовах. Не в кращому стані й викладачі, які живуть у новому університетському будинку.

Редакція сподівається, що адміністративно-господарча частина не буде більше говорити, що це тимчасове явище й створить для студентів і викладачів нормальні умови життя.

О. СМИРНОВ.

Старанно оволодівають знаннями студенти I курсу фізичного факультету.

На знімку: С. Генчева в лабораторії загальної фізики.

НАШІ ВИХОВАНЦІ

ЩОРОКУ, починаючи з 1937, наш факультет випускає новий загін молодих фахівців. Тому вік наших випускників тепер вже коливається від 23—24 до 55—60 років. Деято з них робить лише перші самостійні кроки на ниві культури і науки, а декому вже скоро можна і на пенсію.

Саме тому цікаво відзначити, що більшість вихованців факультету невтомно працює за своїм фахом, віддає Батьківщині за виховання і знання, набуті в школі й на факультеті.

Географи і геологи систематично підвищують свою ділову кваліфікацію, культурний і політичний рівень. Тому не дивно, що чимала частина їх досить швидко просувається вперед. Чимало з них працюють завучами й директорами середніх шкіл, а серед геологів є вже десятки старших і головних інженерів експедицій, станцій, проектних організацій.

Вже 15 географів і 17 геологів — вихованців нашого факультету — успішно захистили кандидатські дисертації і широко відомі своїми публікаціями.

Близько 40 процентів викладачів нашого факультету — його вихованці.

Чимало випускників факультету працюють в інших вищих навчальних закладах і наукових інститутах.

О. СМИРНОВ.

ОДЕСЬКИЙ університет імені І. І. Мечникова є єдиним приморським університетом, який за сто років свого існування не прибав морської біологічної станції. Як це могло трапитись?

В перші роки існування університету в цьому не було нічого дивного, бо перша біологічна станція — Неаполітанська — взагалі була заснована в 1870 році А. Дорногі. В Росії його друг і однодумець, знаменитий вчений — мандрівник М. М. Міклюх-Маклай першим підняв це питання на Всеросійському з'їзді зоологів 1869 року. Його ідеї були здійснені на Чорному морі іншим крупним ученим — О. О. Ковалевським — професором Новоросійського (Одеського) університету.

За наполяганням Ковалевського ця станція була організована Новоросійським товариством природо-дослідників, однак, не в Одесі, а в Севастополі, й скоро перейшла

у відання Академії наук. Зоологи, що працювали в Одеському університеті в 70-х і 80-х роках, захоплені своїми ембріологічними дослідженнями, спеціально дослідженням Чорного моря не займались, а за морськими матеріалами для своїх робіт, їздили на Середземне море — в Месіні і Неаполь.

Потреба у власній біологічній станції стала відчуватись після від'їзу Мечникова і Ковалевського, коли професори Бучинський і Ценковський взялися за вивчення гідробіології Одеської затоки і лиманів. Однак, Новоросійському університету не вдалось домогтися кредитів на побудову морської біологічної станції.

Вона була збудована університетом в 1902 році господарським способом і цілком вправдовувала своє виникнення протягом май-

же 20 років, і поки не було переворено університет в ІНО — не закінчила свого існування.

Навіть після відновлення Одеського університету, як такого, — в 1931 році, — дослідження моря проводилося з великими труднощами.

Після переможного закінчення Великої Вітчизняної війни питання про власну біологічну станцію на березі моря постало з новою силою. Розпорядженням міністра народної освіти УРСР не велика біостанція на Пересипі була передана Одеському університету і до 1959 року функціонувала як «Приморська лабораторія кафедри зоології хребетних». «Лабораторія» справно виконувала функції справжньої біологічної станції: давала можливість співробітникам і студентам

ОДУ працювати над морськими темами.

Не менш успішно використовувалася станція і в педагогічному процесі: на ній проходили групові практичні заняття по морських організмах не тільки студентів ОДУ, але й студентів інших вузів — Львівського і Київського університетів, і особливо — Ленінградського педагогічного інституту.

На жаль, робота станції завершила в 1959 році. Вона була витіснена з приміщення на Пересипу сильнішим сусідом — Кабельним заводом. Обладнання її довелось перекинути частково в невелику кімнату Ботанічного саду, частково — в сторожку університетського спортивного причалу.

Зараз університет потребує

спудни. Наша батьківщина потребує добре підготовлених спеціалістів-гідробіологів, іхтіологів, навіть геологів морського профілю. Академія наук УРСР на своєму засіданні 30 березня 1965 року постановила, в порядку установлення більшого контакту з вузами, доручити вивчення моря і підготовку відповідних спеціалістів единому на Україні приморському Одеському університету.

Проект біологічної станції затверджений архітектурною радою Одеської області три роки тому. Одеському університету передається судно «Жигулі».

Є всі підстави сподіватися, що єдиний на Україні приморський університет в рік свого сторічного ювілею одержить, нарешті, необхідну біологічну станцію.

Заслужений діяч науки УРСР, професор І. ПУЗАНОВ.

100 рік ювілейний іде 1965

НАРОДЖЕНА ЖОВТНЕМ

ВЕЛИКА Жовтнева соціалістична революція зумовила пояну багатьох нових кафедр, які раніше не могли існувати. Серед них була й наша університетська кафедра історії КПРС.

Вона зразу ж зайніяла велике, почесне місце серед кафедр суспільних наук, покликаних ідейно виховувати студентів, озброювати марксистсько-ленінським світоглядом майбутніх спеціалістів.

В тридцяті роки кафедру історії партії очолював ректор університету професор Ісаїй Павлович Шмідт. Дружний колектив став центром чудових починань. Найкрупніша в університеті й місті кафедра скоро перетворилася в значний науковий центр і центр пропаганди марксизму-ленінізму.

На кафедрі в різний час працювали: професор Г. П. Фурманов, доценти А. М. Єгіпко, С. Я. Вольський та інші.

З перших же днів війни більшість членів кафедри пішла на фронт, геройчно боролася з ворогами. Кафедра продовжувала існува-

ти й діяти в період евакуації в Майкоп і Байрам-Алі.

10 квітня 1944 року разом з воїнами Радянської Армії прийшло в Одесу її майбутнє. Піднімався з руїн і університет. Однією з перших почала працювати кафедра історії КПРС, очолювана по сумісництву секретарем Одеського обкому КП України Іваном Олексійовичем Сосновським, якого потім змінив молодий, здібний вченій, відомий спеціаліст по історії працерітничого класу Росії Андрій Филимонович Вовчик.

Протягом декількох років кафедру історії КПРС очолювали доценти П. Єфремов, І. Леонов.

За останній період колектив кафедри провів значну роботу. Багато членів кафедри захистили кандидатські дисертації (О. Зубов, А. Іванов, І. Никифорчук), захищено одну докторську дисертацію.

Колектив кафедри працює над комплексними темами: «Діяльність комуністичної партії України по виконанню семирічного плану розвитку народного господарства».

«Боротьба КПРС і братніх компартій проти фашизму й війни».

Успішно працюють над докторськими дисертаціями і монографіями доценти О. Альошкін, О. Зубов, П. Столляр, Я. Штернштейн та інші. За останні 10 років члени кафедри опублікували в центральних і місцевих виданнях 142 роботи загальним обсягом 187 друкованих аркушів, в тому числі дві монографії, 20 брошур та інше. На кафедрі навчається 18 аспірантів. Нещодавно успішно захищив кандидатську дисертацію Герой Радянського Союзу М. Якупов.

Значну роботу провадять викладачі по вихованню студентів в дусі радянського патріотизму, пролетарського інтернаціоналізму, любові до своєї професії, шукають нові форми і методи виховної роботи. Щодо цього особливо вдумливо працюють доценти З. Березняк, Е. Гороховська, П. Столляр, старший викладач Е. Шиян та інші. На всіх факультетах і в групах проведено конференції і ленінські читання на тему: «Жити й працювати по-Іллічу».

Весь колектив кафедри бере активну участь в громадському житті університету, міста й області.

РОЗПОВІДІ ПРО КАФЕДРИ СУСПІЛЬНИХ НАУК

Значну роботу провадять викладачі по вихованню студентів в дусі радянського патріотизму, пролетарського інтернаціоналізму, любові до своєї професії, шукають нові форми і методи виховної роботи. Щодо цього особливо вдумливо працюють доценти З. Березняк, Е. Гороховська, П. Столляр, старший викладач Е. Шиян та інші. На всіх факультетах і в групах проведено конференції і ленінські читання на тему: «Жити й працювати по-Іллічу».

Весь колектив кафедри бере активну участь в громадському житті університету, міста й області.

Професор І. ГАНЕВИЧ, завідувач кафедрою історії КПРС.

Герой Радянського Союзу М. ЯКУПОВ. Нещодавно він захищив кандидатську дисертацію.

НА ВСІХ ФАКУЛЬТЕТАХ

ВПЕРШЕ курс політичної економії в Новоросійському університеті почав читати в 1865 році доцент Михайло Мартинович Вольський. Після того, як професор М. Вольський залишив Новоросійський університет, на посаду доцента політичної економії був запрошений Олександр Сергійович Посников.

В наступні роки курс політекономії читали Л. В. Федорович, В. О. Косинський, В. Д. Катков.

Далі професором політичної економії був запрошений Сергій Іванович Солнцев (згодом дійсний член Академії наук УРСР, з 1929 року — дійсний член Академії наук СРСР).

Після Великої Жовтневої соціалістичної революції у вищій школі почалося викладання наукової політичної економії на основі економічного вчення Маркса, Енгельса, Леніна.

Інститут народного господарства, який виник на базі університету, готовував кадри економістів та юристів.

Коли знову був відновлений Одеський державний університет, кафедра політичної економії розгорнула велику роботу. Завідувачем кафедрою політекономії (по 1937) був доцент, кандидат економічних наук М. С. Вайнштейн.

З 1935 року на кафедрі політекономії працював доцент Марко Давидович Адлер. У 1938 році М. Д. Адлер став завідувачем кафедрою політекономії. Він опублікував ряд наукових праць, М. Адлер загинув у 1942 році під Севастопolem, захищаючи нашу Батьківщину від фашистських загарбників.

Після визволення Одеси від фашистських загарбників і повернення університету до Одеси кафедру політекономії очолював професор, доктор економічних наук Георгій Ісаакович Тіктін, видатний спеціаліст в питаннях фінансів та грошового обігу.

Кафедра політекономії поступово збільшувалася. Склад кафедри поповнився новими викладачами. В

університеті почав працювати І. І. Штерн. На кафедрі працювали доцент О. О. Єрихіович, старші викладачі А. Мамонтова, М. Кравченко, С. Ситнова, П. Самойленко, І. Шутов. Вони читали курс політичної економії на різних факультетах. При кафедрі політекономії існувала аспірантура.

Наукова робота кафедри політичної економії університету, головним чином, була зосереджена

навколо теми: «Погіршення становища робітничого класу в капіталістичних країнах, зростання добробуту трудящих в СРСР».

Являє інтерес вивчення викладачами політекономії стану розвитку соціалістичного змагання на одеських підприємствах. На основі цього вивчення була опублікована

колективна праця (Д. Драгомарецький, А. Мамонтова, М. Мойсеєв, С. Проданець, П. Самойленко): «З досвіду соціалістичного змагання на одеських промислових підприємствах. На допомогу виробництву» (1959).

В дальшому в складі кафедри політекономії відбувся ряд змін. Завідувачем кафедрою політекономії з 1958 року став доцент Олексій Григорович Лобунець. Крім того, кафедра поповнилась новими кадрами — доцентом Т. Нерезовим, старшими викладачами Г. Плоскіним, М. Фіногіним, Е. Серишевою, асистентом Д. Рибачком та ін.

Поряд з науковою і педагогічною роботою колектив кафедри політекономії провадить велику громадську роботу і надає допомогу колгоспам, промисловим підприємствам шляхом читання лекцій, проведення теоретичних та економічних конференцій.

М. МОЙСЕЄВ,
П. САМОЙЛЕНКО.

СТВОРЕНА НЕДАВНО

З метою покращання викладання марксистсько-ленінської теорії, для посилення її зв'язку з актуальними завданнями комуністично-будівництва, в вузах країни введено вивчення нового курсу — наукового комунізму.

Для організації навчального процесу, проведення методичної, наукової і виховної роботи в університеті у вересні 1964 року була створена нова кафедра — наукового комунізму.

В своїй науковій роботі кафедра виділила дві актуальні проблеми. По першій — формування супільних комуністичних відносин — готують докторські дисертації доценти В. Романюк, А. Введенський, кандидатську дисертацію — старший викладач Р. Личковський.

По другій проблемі, присвяченій робітничому класу України, пра-

цюють над докторськими дисертаціями доценти Д. Щербаков і Д. Бельфор.

Викладачі кафедри надрукували ряд робіт в центральних журналах. Доцент В. Романюк виступив на Всесоюзній міжвузівській конференції по проблемах розвитку національних відносин в умовах переходного періоду до соціалізму й комунізму. Доцент Д. Бельфор виступав на Всесоюзній міжвузівській науковій конференції з історії профспілкового руху в СРСР.

При кафедрі успішно працюють два наукових гуртки студентів стаціонару (керівник В. Романюк) і студентів-заочників (керівник Д. Бельфор). Наукові повідомлення і реферати студентів друкувались в газетах. З ініціативи наукового гурту студентів-заочників в січні 1965 року була проведена науково-

теоретична конференція з темою «Комунізм і труд». В травні цього року була проведена науково-теоретична конференція студентів-випускників стаціонару по темі «В. І. Ленін і комуністичне виховання молоді».

Викладачі кафедри ведуть і вели пропагандистську роботу серед професорсько-викладацького складу університету, серед трудящих міста й області.

Кафедра наукового комунізму створена недавно. Її колектив вперто працює над тим, щоб ідеї наукового комунізму ставали наслідням студентської молоді, труда-дівників міста і села.

Доцент Д. ЩЕРБАКОВ, завідувач кафедрою наукового комунізму.

Викладачі кафедри філософії в Одеському (Новоросійському) університеті почалися давно. З числа викладачів дореволюційного періоду виділяються професори М. Я. Гrot та М. М. Ланге.

Перший був професором Новоросійського університету тільки три роки. У 1886 році він перейшов до

Московського університету. М. Я.

Гrot був редактором першого і

единого тоді в Росії філософсько-

го журналу «Питання філософії і

психології».

З 1889 року на протязі 32-х ро-

ків в університеті працював ви-

датчий психолог і автор ряду ро-

біт в галузі філософії М. М. Лан-

ге. Він відносився до числа лівих,

ліберально настроєних професорів

університету. Його близьким дру-

гом і

Підгрушний, а потім Е. Овандер — автор монографії «Роль ідей марксизму-ленінізму в боротьбі за перемогу соціалістичної революції в Росії».

Плодотворну науково-викладацьку роботу вів І. Перлов.

Зараз кафедру очолює А. Уйомов, який захищив докторську дисертацію по темі: «Річ, властивості, відносини і теорія висновків по аналогії». А. Уйомов є автором численних досліджень, головним чином з питань логіки і методології науки. Деякі його роботи переведено на іноземні мови.

Плодотворну наукову роботу зараз веде І. Попова. Її дослідження присвячені питанням критики сучасної американської буржуазної соціології. Ряд статей Попової з цих питань опубліковані в центральних журналах.

Одним з найстаріших викладачів кафедри є Б. Меламед. Його наукові інтереси стосуються галузі атеїзму і історії філософії. До галузі наукового атеїзму відносяться роботи і І. Батюка.

До числа молодих наукових працівників слід віднести В. Костюка, який веде дослідження в галузі філософських питань математики, і Г. Полікарпова, що досліжує філософські питання фізики.

Доцент С. Коган.

ЗНАЙТИ СВІЙ ГОЛОС

МЕНІ стало відомо, що в травні університет відзначав 70-річчя Мefодія Гур'йовича Устенка.

В свій час мені пощастило часто бувати в домі Устенка, радитись з ним щодо своїх перших літературних спроб. Ось чому хочеться, щоб в газеті було опубліковано і мое коротке слово про цю людину.

ПОДУМАТИ тільки, сім років пройшло з того часу, як я ходив під платанами Приморського бульвару.

Роки тануть, як в ранньому туні кораблі.

Пам'ятаю, в ті далекі роки я до пізнього вечора засиджувався біля Пушкінського гроту, а потім біг на знайомий провулок, щоб показати свої нові вірші.

Я, як і багато інших юнаків, «грішив» віршами, і мені здавалось, що мої рядки обов'язково вийдуть в антологію вітчизняної поезії.

Зарах згадую і посміхаюсь. Але в ті часи ми, члени літстудії, довгенько засиджувались в квартирі Галини Олександровни, дружини й друга Мefодія Гур'йовича. Гаряче сперечалися, відстоюючи свої «перли». Кожному здавалось, що знайдене слово — справжня новація в літературі.

Простий письмовий стіл, закинаний книжками, рукописами, типографськими гранками. Настільна лампа. І тихий шелест сторінок. І людина, що схилилась над столом.

Якось увечері ця людина взяла в руки мої нові вірші. Власне кажучи, він і раніше читав все, що писалось студійцями, читав і мої статті, і мої вірші.

— Послухай, Миколо, кинь пи-

сати вірші, займись журналістикою.

— Митю, що ти говориш! — вигукнула з жахом Галина Олександровна.

— Галинко, Микола ж не бариня, і я знаю, з ким розмовляю. А пізніше... Пізніше ми часто розмовляли з Мefодієм Гур'йовичем.

Сьогодні згадую про ті щасливі хвилини й думаю: є дар у цієї людини — вміння привернути до себе співбесідника, переконати його в будь-чому, переконати просто, душевно, спокійно.

— Ви ж уроджені публіцисти, намагайтесь знайти свій голос, — говорив він мені.

Не знаю, який з мене вийде журналіст, але коли декілька років тому мені вручили білет члена Спілки журналістів СРСР, я з гарячою подякою подумав про свого наставника Мefодія Гур'йовича.

Знайти свій голос! Про це згадую кожного разу, коли берусь за чергове завдання редакції. І коли з зацікавленістю сивчаєш людей, бачиш, що в кожній без винятку є своя «божа» іскра. Є! Тильки її треба уміти відкрити. І це чарівне вміння має вірний друг тих, хто шукає, — Мefодій Гур'йович Устенко.

З армійським привітом
старший лейтенант
М. ШЕРБАНЬ.

СЛОВО НАШОГО ВИХОВАНЦЯ

М. БРАТАН.

СПАСИБІ, УНІВЕРСИТЕТЕ

Добриден, Університетете,
Чоластий муж уповні літ!
Сьогодні фізики й поети
Тобі з усюди шлють привіт.
І я співаю, як умію,
Тобі хвалу в твій сотий рік.
Благовів, благовів
Благовітиму повік
Перед висотами твоїми,
Де альпіністом був і я...

... Тут слово Рильського Максима.

Студентська слухала сім'я.

А слово те — про рідну матір,

Про пісні нашої красу.

Тих зустрічей барвисте свято.

На всі дороги понесу.

Спасибі, Університетете,

За науковий хліб... і сіль,

За те, що фізики й поети

У світ ішли і йдуть звідсіль.

А ще складу в цей день подяку,

Забувши прикроші малі,

Своєму рідному філфаку

І вам, мої учителі.

Ну, де б, скажіть, в якому вузі?

Я міг пізнати наяву

Жагу Недзвідського і Дузь...

І пристрасть Фащенка живу.

І вже не відаю, не знаю,

Чия заслуга чи вина,

Що тут, як паросль, проростає.

Поетів памолодь рясна.

Та що ліричності ознаки

Серед моїх товаришів,

Як наш завкафедрою також,

Здається, віршами грішив.

Я залишаюся студентом

Серед полів, між сіячів.

Ій-право, з університетом

Мене диплом не розлучив!

Чолом тобі з степів Таврійських,

Нових століть, стрімких, як злет!

Будь славен, мій Новоросійський,

Вкраїнський Університет!

ВЕЧІР ПОЕЗІЇ

НЕЩОДАВНО на факультеті іноземних мов зібрались любителі англійської і американської літератури — викладачі, слухачі Вищих педагогічних курсів, студенти факультету. Тут відбувається конкурс на краще читання англійською мовою віршів і прози, класичних творів.

Конкурс цей був результатом довготривалого копітного труда, творчих пошукув і невпинного тренування випробовувачів під керівництвом ініціатора й організатора його викладача Белли Яківни Лібединської.

І ось після трьохмісячної роботи — урочиста атмосфера, квіти, святковий настрій і англійська мова: 14 кращих виступають. Це студенти — Ж. Бублікова, Л. Вассерман, В. Курбатова, це — слухачі Вищих курсів Р. Ємельянова, К. Зайцева, О. Хрустовська, Д. Лустіна, Е. Оренбах, А. Сквірський, це — викладач Л. Луговщева та інші.

Жюрі конкурсу, до складу якого входили викладачі університету О. Огеляйт і В. П'ятигорська, заінтересували кафедрою англійської філології В. Кухаренко, доцент Т. Бровченко, старший викладачі С. Колісниченко, С. Ніссенблат, серйозно підійшло до оцінки кожного виступу. Але дуже важко було визначити кращого з кращих — настільки хорошо звучав кожний з прочитаних творів. І недивно, що жюрі дуже довго радилось, перш ніж винести заключне рішення.

І сталося так, що перше місце й перші премії одержало троє учасників: Ірина Шиліна за читання віршів Р. Кіплінга «Послання до сина»; Клава Шаповалова за викливо, Л. Луговщовою, а також віршів для дітей Рендза «Годфрі Гордон Густавус Гор»; Неллі Шевченко за виконання поетичної казки Оскара Уайлда «Про слов'я і розу».

Велике враження на присутніх справило читання сонетів В. Шекспіра трьома виконавцями: Р. Ємельяновою, Е. Фенбах і, особливо Л. Луговщовою, а також віршів Уолта Уітмена, які читала Р. Вассерман, та віршів Лонгфелло, прочитаних О. Хрустовською.

Лірично звучав Шеллі, Уоллес і Едгар По у виконанні В. Курбатової і А. Пірогової. Вони зайнайли друге місце на конкурсі.

Зворушливо була церемонія вручення премій — найрізноманітніших і всіх однаково пам'ятних і дорогих для переможців. І навіть тим, хто не міг одержати приз, була вручена так звана «вітішна премія».

Георгій Іванович Левченко, викладач, який вів цей вечір зі смаком і почуттям гумору, в кінці висловив загальне задоволення, побажав, щоб подібні заходи проводились в університеті частіше.

О. ПЕТРОВА, слухачка Вищих педагогічних курсів при факультеті іноземних мов.

НАМ ОХОЧЕ ДОПОМАГАЮТЬ

ВСЯ різноманітність знань, що приховані в книжках Наукової бібліотеки, викладена багатьма мовами. Тому бібліотекарям, крім професійних знань потрібні досить грунтовні знання іноземних мов. Підвищення кваліфікації означає для нас не тільки знання бібліотекознавства, а і знання мов.

З кількома поширеніми сучасними європейськими мовами нас знайомлять в вузах (переважна більшість молодих та середнього віку бібліотекарів мають вищу освіту). А як відрізнити такі, здавалось би, близькі нам мови, як македонська і болгарська, чеська і словацька? Як бути з книжками, написаними албанською чи угор-

ською, латинською чи старогрецькою мовами? Адже кожну книжку треба вірно описати з точки зору орфографії та лексики даної мови, настільки зрозуміти зміст, щоб визначити її місце в книжкових фондах та каталогах.

Тому в бібліотеці щороку працюють гуртки іноземних мов. Як правило, німецьку та французьку мови викладають бібліотекарі, які мають спеціальну освіту. А коли ми не можемо обійтись своїми силами, нам охоче допомагають наші викладачі-мовники, які на громадських засадах в свій вільний час читають спецкурси для бібліотекарів.

В цьому навчальному році стар-

ший викладач Н. Сікорська закінчила викладати дворічний курс латинської мови для групи наших співробітників, а доцент М. Pavлюк прочитав скорочений курс по-рівняльної граматики слов'янських мов та настановчий курс чеської мови.

В майбутньому році бібліотекарі вивчатимуть німецьку, французьку, старогрецьку мови.

Ми дуже вдячні товаришам Наталії Львівні Сікорській та Миколі Володимировичу Pavлюку за прочитані курси, для яких вони не пошкодували праці та свого вільного часу.

Е. ПИЛИПЧУК,
М. КИРИЧЕНКО.

ПІСНЯ ЗАОЧНИКІВ

Місто каштанів, місто акацій
Запам'ятається всім:
Тут бо навчалися ми на філфакі
На Маяковського сім'я.

Приспів:
Серцю не стать байдужим,
У нашій пісні звучать йому.
Де ти, мій любий друже,
Студент-заочник із ОДУ..

Може, ми вчилися не ідеально,—
Скільки тих клопотів — справ!..
Все ж історичну і порівняльну
Кожен по-своєму склав.

Приспів.
Люди завзяті, люди невтомні,
Як то «підковані» ми —
Скажуть контрольні, скажуть
дипломні,—
Іх в кабінетах — томи!..

Приспів.
Місто каштанів, місто акацій
В юність покличе назад.
Як там сьогодні у нас на філфакі?
Хто там — уже кандидат?

Приспів.
Заст. редактора Т. ФЕДОТОВА.